

అథ చతుర్థశోధ్యాయః - గుణత్రయవిభాగయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

1 పరం భూయః ప్రవక్ష్యామి జ్ఞానానాం జ్ఞానముత్తమమ్ ।

యద్ జ్ఞాత్వా మునయస్సర్వే పరాం సిద్ధిమితో గతాః ॥

పరం-భూయః-ప్రవక్ష్యామి-జ్ఞానానాం-జ్ఞానం- ఉత్తమం

యత్-జ్ఞాత్వా-మునయః-సర్వే-పరాం-సిద్ధిం- ఇతః-గతాః

యత్=దేనిని, జ్ఞాత్వా=(గ్రహించి, సర్వే=సమస్తమైన, మునయః=మునులు, ఇతః= ఈ సంసారమున, పరాం= ఉత్తమమైన, సిద్ధిం=సిద్ధిని, గతాః=పొందిరో, పరం= ఉత్తమమైన, జ్ఞానానాం= జ్ఞానములలో, ఉత్తమం= ఉత్తమమైనది యగు, జ్ఞానం= విద్యను, భూయః= మరల, ప్రవక్ష్యామి= చెప్పుచున్నాను.

శ్రీ భగవానుడు పలికెను - జ్ఞానములలో అత్యుత్తమమైన పరమజ్ఞానమును నీకు మరల తెల్పుచున్నాను. ఆ పరమజ్ఞానమును తెలిసికొనిన మునులు సంసార బంధములనుండి విముక్తులై పరమసిద్ధిని పొందిరి.

2 ఇదం జ్ఞానముపాశ్రిత్య మమ సాధర్మ్యమాగతాః ।

సర్గేఽపి నోపజాయంతే ప్రలయే న వ్యథంతి చ ॥

ఇదం-జ్ఞానం- ఉపాశ్రిత్య-మమ-సాధర్మ్యం- ఆగతాః

సర్గే-అపి-న- ఉపజాయంతే-ప్రలయే-న-వ్యథంతి-చ

ఇదం= ఈ, జ్ఞానం = జ్ఞానమును, ఉపాశ్రిత్య = ఆశ్రయించి, మమ=నాయొక్క, సాధర్మ్యం= స్వరూపమును, ఆగతాః= పొందినవారు, సర్గే అపి= స్పష్టియందు, న ఉపజాయంతే= పుట్టరు, ప్రలయే= ప్రళయ కాలమునందు, న వ్యథంతి చ = దుఃఖమును పొందరు.

ఈ జ్ఞానమును ఆశ్రయించినవారు నా స్వరూపమునే పొందుదురు. అట్టి పురుషులు స్పష్టి కాలమందు మఱల జన్మింపరు, ప్రళయకాలమున నశింపరు.

3 మమ యోనిర్మహాద్రుహ్మా తస్మిన్ గర్భం దధామ్యహమ్ ।

సంభవః సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత ॥

మమ-యోనిః-మహత్-బ్రహ్మ-తస్మిన్-గర్భం-దధామి-అహం

సంభవః-సర్వభూతానాం-తతో-భవతి-భారత

భారత=అర్జునా, మహత్ బ్రహ్మ= మహత్తు లేక మాయ, మమ=నాకు, యోనిః= గర్భస్థానము, తస్మిన్= దానియందు, అహం=నేను, గర్భం= గర్భమును, దధామి= ఉంచుచున్నాను, తతో= ఆకారణముచే, సర్వభూతానాం= సర్వభూతముల యొక్క, సంభవః= ఉత్పత్తి, భవతి= అగుచున్నది.

ఓ అర్జునా ! నా మహాద్రుహ్మరూపమైన మూలప్రకృతి సర్వప్రాణులకు జన్మ స్థానము.దానియందు చేతనసముదాయ రూపమైన బీజమును ఉంచెదను. దాని వలననే సర్వభూతముల ఉత్పత్తి కలుగుచున్నది.

4 సర్వయోనిషు కౌంతేయ మూర్తయః సంభవంతి యాః ।

తాసాం బ్రహ్మ మహద్ద్యోనిః అహం బీజప్రదః పితా ॥

సర్వయోనిషు-కౌంతేయ-మూర్తయః-సంభవంతి-యాః

తాసాం-బ్రహ్మ-మహత్-యోనిః-అహం-బీజప్రదః-పితా

కౌంతేయ=అర్జునా, సర్వయోనిషు- సమస్త యోనులందును, యాః= ఏ, మూర్తయః= మూర్తులు, సంభవంతి= పుట్టుచున్నవో, తాసాం= వానికి, మహత్ బ్రహ్మ= ప్రకృతి, యోనిః= కారణము, అహం=నేను, బీజప్రదః=బీజప్రదాతను అగు, పితా=తండ్రి.

ఓ అర్జునా ! నానాయోనులయందు జన్మించు ప్రాణులను తనగర్భమున ధరించు మూలప్రకృతియే ఆ ప్రాణులకు తల్లి. బీజస్థాపనచేయు నేను వాటికి తండ్రి. అనగా సర్వప్రాణులకును ప్రకృతియే తల్లి. నేను తండ్రి.

5 సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః ।

నిబద్ధంతి మహాబాహో దేహీ దేహీనమవ్యయమ్ ॥

సత్త్వం-రజః-తమః- ఇతి-గుణాః-ప్రకృతి సంభవాః

నిబద్ధంతి-మహాబాహో-దేహీ-దేహీనం-అవ్యయం

మహాబాహో=అర్జునా, సత్త్వం= సత్త్వము, రజః= రజస్సు, తమః=తమస్సు, ఇతి= అనెడి, ప్రకృతిసంభవాః= ప్రకృతివలన పుట్టిన, గుణాః= గుణములు, అవ్యయం= నాశరహితుడైన, దేహీనం= బీవుని, దేహీ= దేహమునందు, నిబద్ధంతి= బంధించుచున్నవి.

ఓ అర్జునా ! ప్రకృతినుండి ఉత్పన్నములైన సత్త్వరజస్తమోగుణములు నాశములేని జీవాత్మను శరీరమున బంధించుచున్నది.

6 తత్ర సత్త్వం నిర్మలత్వాత్ ప్రకాశకమనామయమ్ ।

సుఖసంగేన బద్ధాతి జ్ఞానసంగేన చానఘ ॥

తత్ర-సత్త్వం-నిర్మలత్వాత్- ప్రకాశకం- అనామయం

సుఖసంగేన- బద్ధాతి-జ్ఞానసంగేన-చ-అనఘ

అనఘ=అర్జునా, తత్ర= ఆ గుణములయందు, ప్రకాశకం= ప్రకాశమును కలిగించు నదియు, అనామయం=నిర్వికారమైనదియునైన, సత్త్వం= సత్త్వగుణము, నిర్మలత్వాత్= నిర్మలమగుటవలన, సుఖసంగేన= సుఖాభిలాషచేతను, జ్ఞానసంగేన చ=జ్ఞానాభిలాషచేతను, బద్ధాతి= బంధించుచున్నది.

ఓ పాపరహితుడా! ఈ మూడింటిలో సత్త్వగుణము నిర్మలమైనది. కనుక ప్రకాశకమైనది. వికారరహితమైనది. కాని అది సుఖనందలి ఆసక్తి చేత, జ్ఞానాభిమానము వలన మనుజుని బంధించుచున్నది.

7 రజో రాగాత్మకం విద్ధి తృష్ణాసంగసముద్భవమ్ ।

తన్నిబధ్నాతి కౌంతేయ కర్మసంగేన దేహీనమ్ ॥

రజః-రాగాత్మకం-విద్ధి-తృష్ణా సంగ సముద్భవం

తత్-నిబధ్నాతి-కౌంతేయ-కర్మసంగేన-దేహీనం

కౌంతేయ=అర్జునా, రజః= రజోగుణము, రాగాత్మకం= రాగముతో గూడినదిగను, తృష్ణాసంగ సముద్భవం= విషయాసక్తి వలన కలిగినవిగను, విద్ధి= తెలిసికొనుము, తత్=అది, దేహీనం = ఆత్మను, కర్మసంగేన= కర్మాసక్తిచేత, నిబధ్నాతి= బంధించుచున్నది.

అర్జునా ! రజోగుణము రాగాత్మకము. అది కామము, ఆసక్తుల నుండి ఉత్పన్నమగునని యెఱుంగుము. అది జీవాత్మను కర్మలయొక్కయు, కర్మఫలముల యొక్కయు ఆసక్తిని కల్పించి జీవుని బంధించును.

8 తమస్త జ్ఞానజం విద్ధి మోహనం సర్వదేహీనామ్ ।

ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిః తన్నిబధ్నాతి భారత ॥

తమః-తు-అజ్ఞానజం-విద్ధి-మోహనం-సర్వదేహీనాం

ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిః-తత్-నిబధ్నాతి-భారత

భారత=అర్జునా, అజ్ఞానజం= అజ్ఞానము వలన కలిగిన, తమః తు= తమోగుణము, సర్వదేహీనాం= సర్వ ప్రాణులకు, మోహనం= మోహమును కలుగజేయునదిగా, విద్ధి= గ్రహించుము, తత్=అది, ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిః= మరపుచేతను అలసత్వము చేతను నిద్రచేతను, దేహీనం= దేహిని, నిబధ్నాతి= బంధించుచున్నది.

అర్జునా ! తమోగుణము సకలదేహాభిమానులను మోహితులనుగా చేయును. అజ్ఞానమువలన జనించును. అది జీవుని బంధించి వేయుచున్నది.

9 సత్త్వం సుఖే సంజయతి రజః కర్మణి భారత ।

జ్ఞానమావృత్య తు తమః ప్రమాదే సంజయత్యుత ॥

సత్త్వం-సుఖే-సంజయతి-రజః-కర్మణి-భారత

జ్ఞానం- ఆవృత్య-తు-తమః-ప్రమాదే-సంజయంతి- ఉత

భారత=అర్జునా, సత్త్వం=సత్త్వగుణము, సుఖే= సుఖమునందు, సంజయతి= చేర్చుచున్నది, రజః=రజోగుణము, కర్మణి=కర్మలయందు, సంజయతి= చేర్చుచున్నది, తమః తు= తమోగుణము, జ్ఞానం= జ్ఞానమును, ఆవృత్య= ఆవరించి, ప్రమాదే= ప్రమాదము నందు, సంజయతి ఉత= చేర్చుచున్నది గదా.

ఓ అర్జునా ! సత్త్వగుణము జీవుని సుఖములలో నిమగ్నము చేయును. రజోగుణము కర్మలయందు నిమగ్ననిగా చేయును. తమోగుణము జ్ఞానమును కప్పివేసి ప్రమాదాదులలో ముంచును.

10 రజస్తమాశ్చాభిభూయ సత్త్వం భవతి భారత ।

రజఃసత్త్వం తమస్తైవ తమః సత్త్వం రజస్తథా ॥

రజః-తమః-చ-అభిభూయ-సత్త్వం-భవతి-భారత

రజః-సత్త్వం-తమః-చ- ఏవ-తమః-సత్త్వం-రజః-తథా

భారతా=అర్జునా, సత్త్వం= సత్త్వగుణము, రజః=రజోగుణము, తమః చ=తమోగుణము, అభిభూయ= తిరస్కరించి, భవతి = అగుచున్నది, రజః=రజోగుణము, సత్త్వం=సత్త్వగుణమును, తమః చ ఏవ= తమోగుణమును, తథా = అటులనే, తమః= తమోగుణము, సత్త్వం= సత్త్వగుణమును, రజః= రజోగుణమును.

ఓ అర్జునా ! రజస్తమోగుణములనణచి సత్త్వగుణము వృద్ధిచెందును. సత్త్వతమోగుణములనణచి రజోగుణము వృద్ధి చెందును. అట్లే సత్త్వరజో గుణములనణచి తమోగుణము వృద్ధియగుచుండును.

11 సర్వద్వారేషు దేహీఽస్మిన్ ప్రకాశ ఉపజాయతే ।

జ్ఞానం యదా తదా విద్యాత్ వివృద్ధం సత్త్వమిత్యుత ॥

సర్వద్వారేషు-దేహీ-అస్మిన్-ప్రకాశ- ఉపజాయతే

జ్ఞానం-యదా-తదా-విద్యాత్-వివృద్ధం-సత్త్వం- ఇతి- ఉత

అస్మిన్= ఈ, దేహీ= దేహమునందు, సర్వద్వారేషు= సర్వద్వారముల యందును, ప్రకాశః= ప్రకాశముగు, జ్ఞానం= జ్ఞానము, యదా= ఎప్పుడు, ఉపజాయతే= పుట్టుచున్నదో, తదా=అప్పుడు, సత్త్వం= సత్త్వగుణము, వివృద్ధం ఇతి= వృద్ధిని జెందినదని, విద్యాత్ ఉత= తెలిసికొనవలెనుగదా.

శరీరేంద్రియములయందును, అంతఃకరణమునందును చైతన్యము, వివేకశక్తి ఉత్పన్నములైనప్పుడు అతనిలో సత్త్వగుణము వృద్ధిచెందినదని గ్రహింపుము.

12 లోభః ప్రవృత్తిరారంభః కర్మణామశమః స్పృహో ।

రజస్వీతాని జాయంతే వివృద్ధే భరతర్షభ ॥

లోభః-ప్రవృత్తిః- ఆరంభః- కర్మణాం-అశమః- స్పృహో

రజసి- ఏతాని-జాయంతే-వివృద్ధే-భరతర్షభ

భరతర్షభ= అర్జునా, రజసి=రజోగుణము, వివృద్ధే= వృద్ధిని పొందునపుడు, లోభః= లోభము, ప్రవృత్తిః= ప్రవృత్తియు, కర్మణాం= కర్మలయొక్క, ఆరంభః= ఆరంభము, అశమః= అశాంతి, స్పృహో= ఆశ, ఏతాని= ఇవి, జాయంతే= కలుగుచున్నవి.

ఓ అర్జునా ! రజోగుణము వృద్ధియైనప్పుడు లోభము, ప్రవృత్తి, (ప్రాపంచిక విషయములయందు ఆసక్తి) స్వార్థబుద్ధితో సకామభావముతో కర్మాచరణము, అశాంతి, విషయభోగములయందు లాలస మొదలగు గుణములు కలుగును.

13 అప్రకాశోఽప్రవృత్తిశ్చ ప్రమాదో మోహ ఏవ చ ।

తమస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే కురునందన ॥

అప్రకాశః-అప్రవృత్తిః-చ-ప్రమాదః-మోహః- ఏవ-చ

తమసి- ఏతాని- జాయంతే-వివృద్ధే-కురునందన

కురునందనా = అర్జునా, తమసి= తమోగుణము, వివృద్ధే=వృద్ధినొందినపుడు, అప్రకాశః= అజ్ఞానము, అప్రవృత్తిః
చ= నిర్వాప్తారం, ప్రమాదః= అజాగ్రత్త, మోహః ఏవ చ= మూఢభావము, ఏతాని= ఇవి, జాయంతే=
కలుగుచున్నవి.

ఓ అర్జునా ! తమోగుణము అధికమైనప్పుడు అంతః కరణమునందును. ఇంద్రియములయందును
వివేకశక్తి నష్టమగును. కర్లవ్యకర్మలయందు విముఖత, ప్రమాదము అనగా అంతఃకరణమును మోహములు
కలుగును.

14 యదా సత్త్వే ప్రవృద్ధే తు ప్రలయం యాతి దేహభృత్ ।

తదోత్తమవిదాం లోకాన్ అమలాన్ ప్రతిపద్యతే ॥

యదా-సత్త్వే-ప్రవృద్ధే-తు-ప్రలయం-యాతి-దేహభృత్

తదా- ఉత్తమ విదాం- లోకాన్- అమలాన్-ప్రతిపద్యతే

యతా= ఎప్పుడు, సత్త్వే= సత్త్వగుణము, ప్రవృద్ధే= వృద్ధినొందినపుడు, దేహభృత్= దేహధారి, ప్రలయం తు=
ప్రళయమును, యాతి= పొందుచున్నాడు, తదా=అప్పుడు, ఉత్తమ విదాం= ఉత్తమ జ్ఞానులయొక్క, అమలాన్=
నిర్మలములైన, లోకాన్= లోకములను, ప్రతిపద్యతే= పొందుచున్నాడు.

సత్త్వగుణము వృద్ధిచెందినపుడు మనుజుడు మరణించినచో అతడు ఉత్తమ కర్మలను
ఆచరించువారువేరెడి నిర్మలములైన స్వర్గాది పుణ్యలోకములను పొందును.

15 రజసి ప్రలయం గత్వా కర్మసంగిషు జాయతే ।

తథా ప్రలీనస్తమసి మూఢయోనిషు జాయతే ॥

రజసి-ప్రలయం-గత్వా-కర్మసంగిషు-జాయతే

తథా-ప్రలీనః-తమసి-మూఢయోనిషు-జాయతే

రజసి=రజోగుణము వృద్ధినొందినపుడు, ప్రలయం=మృతిని, గత్వా=పోంది, కర్మసంగిషు=కర్మసంగత్వము గలవారి యందు, జాయతే=పుట్టుచున్నాడు, తథా=అట్లే, తమసి= తమోగుణమునందు, ప్రలీనః= మృతి నొందినవాడు, మూఢయోనిషు= మూఢ ప్రాణులయందు, జాయతే= పుట్టుచున్నాడు.

రజోగుణము వృద్ధిచెందినపుడు మృత్యువు ప్రాప్తించినచో అతడు కర్మాసక్తులైన మానవులలో జన్మించును. అట్లే తమోగుణము వృద్ధిచెందినప్పుడు మృతిచెందిన మానవుడు పశుపక్షికిటకాది నీచయోనులలో జన్మించుచున్నాడు.

16 కర్మణః సుకృతస్యాహుః సాత్త్వికం నిర్మలం ఫలమ్ ।

రజసస్త్త ఫలం దుఃఖమ్ అజ్ఞానం తమసః ఫలమ్ ॥

కర్మణః-సుకృతస్య- ఆహుః-సాత్త్వికం-నిర్మలం-ఫలం

రజసః-తు-ఫలం-దుఃఖం-అజ్ఞానం-తమసః-ఫలం

సుకృతస్య= సుకృతమైన, కర్మణః= కర్మమునకు, సాత్త్వికం= సాత్త్వికమైన, నిర్మలం= నిర్మలత్వము, ఫలం= ఫలమును, రజసః తు= రజోగుణసంబంధమైన, దుఃఖం= దుఃఖము, ఫలం= ఫలము, తమసః= తమోగుణయుతమైన, అజ్ఞానం= అజ్ఞానము, ఫలం= ఫలమును అని, ఆహుః= చెప్పుదురు.

శ్రేష్ఠములైన కర్మలను ఆచరించుటవలన సాత్త్వికఫలము అనగా సుఖము, జ్ఞానము, వైరాగ్యము మొదలగు నిర్మలఫలములు కలుగును. రాజసకర్మలకు ఫలము దుఃఖము. తామసకర్మలకు అజ్ఞానము ఫలము.

17 సత్త్వో సంచాయతే జ్ఞానం రజసో లోభ ఏవ చ ।

ప్రమాదమోహౌ తమసో భవతోఽజ్ఞానమేవ చ ॥

సత్త్వో-సంచాయతే-జ్ఞానం-రజసః-లోభః- ఏవ-చ

ప్రమాదమోహౌ-తమసః-భవతః-అజ్ఞానం- ఏవ-చ

సత్త్వో= సత్త్వగుణమువలన, జ్ఞానం= జ్ఞానము, సంచాయతే= కలుగుచున్నది, రజసః= రజోగుణమువలన, లోభః ఏవ చ= లోభగుణము, సంచాయతే= కలుగుచున్నది, తమసః= తమోగుణమువలన, ప్రమాదమోహౌ= ప్రమాదమును, అజ్ఞానం ఏవ చ= అజ్ఞానమును, భవతః= కలుగుచున్నది.

సత్త్వగుణమువలన జ్ఞానమూ, రజోగుణమువలన లోభమూ, తమో గుణము వలన ప్రమాదమోహాదులూ, అజ్ఞానమూ తప్పక సంభవించును.

18 ఊర్ధ్వం గచ్ఛంతి సత్త్వస్థాః మధ్యే తిష్ఠంతి రాజసాః ।

జఘన్యగుణవృత్తిస్థాః అధో గచ్ఛంతి తామసాః ॥

ఊర్ధ్వం-గచ్ఛంతి-సత్త్వస్థాః-మధ్యే-తిష్ఠంతి-రాజసాః

జఘన్య గుణ వృత్తిస్థాః-అధః-గచ్ఛంతి-తామసాః

సత్త్వస్థాః= సత్త్వగుణము నందున్నవారు, ఊర్ధ్వం= ఊర్ధ్వమునకు, గచ్ఛంతి= పోవుచున్నారు, రాజసాః= రజోగుణము గలవారు, మధ్యే= మధ్యను, తిష్ఠంతి= నిలుచుచున్నారు, జఘన్య గుణవృత్తిస్థాః=నికృష్టమైన గుణప్రవృత్తిగల, తామసాః= తమోగుణము కలవారు, అధః=క్రిందికి, గచ్ఛంతి=పోవుచున్నారు.

సత్త్వగుణస్థితులు స్వర్గాది - ఊర్ధ్వలోకములకు పోవుదురు. రజోగుణస్థితులైన పురుషులు మధ్య లోకమునందే ఉందురు. తమోగుణ కార్యరూపములైన నిద్రా ప్రమాదాలస్యాదులయందు స్థితులైనవారు అధోగతిని పొందుదురు.

19 నాన్యం గుణేభ్యః కర్తారం యదా ద్రష్టానుపశ్యతి ।

గుణేభ్యశ్చ పరం వేత్తి మద్భావం సోఽధిగచ్ఛతి ॥

న-అన్యం-గుణేభ్యః-కర్తారం-యదా-ద్రష్టా-అనుపశ్యతి

గుణేభ్యః-చ-పరం-వేత్తి-మద్భావం-సః-అధిగచ్ఛతి

ద్రష్టా= ఆత్మదర్శి, గుణేభ్యః= గుణములకంటెను, అన్యం= ఇతరుడైన, కర్తారం= కర్తను, యదా= ఎప్పుడు, న అనుపశ్యతి = చూడడో, గుణేభ్యః= గుణములకంటెను, పరం చ = అతీతముగాను, వేత్తి= తెలిసికొనుచున్నాడో, సః= నాడు, మద్భావం= నా భావమును, అధిగచ్ఛతి= పొందుచున్నాడు.

ద్రష్టయైనవాడు గుణములే గుణములయందు వర్తించు చున్నవనియూ, త్రిగుణములుతప్ప వేఱుగా కర్తలు లేరనియూ తెలిసికొని, త్రిగుణములకు అతీతముగానున్న నా తత్త్వమును తెలిసికొనును. అప్పుడతడు నా స్వరూపమునే పొందుచున్నాడు.

20. గుణానేతానతీత్యత్రీన్

దేహీ దేహసముద్భవాన్

జన్మమృత్యుజరా దుఃఖై

ర్విముక్తో2మృతమశ్నుతే

అర్జున ఉవాచ

21 కైర్లొంగైః త్రీన్ గుణానేతాన్ అతీతో భవతి ప్రభో ।

కిమాచారః కథం చైతాన్ త్రీన్ గుణానతివర్తతే ॥

కైః-లింగైః-త్రీన్-గుణాన్- ఏతాన్- అతీతః-భవతి-ప్రభో

కిం- ఆచారః-కథం-చ- ఏతాన్-త్రీన్-గుణాన్-అతివర్తతే

ప్రభో=కృష్ణా, ఏతాన్= ఈ, త్రీన్= మూడైన, గుణాన్= గుణములను, అతీతః= అతిక్రమించినవాడు, కైః లింగైః= ఏ లక్షణము గలవాడు, కిమాచారః= ఎట్టి ఆచారముగలవాడు, భవతి= అగుచున్నాడు, ఏతాన్= ఈ, త్రీన్= మూడైన, గుణాన్= గుణములను, కథం చ= ఎటుల, అతివర్తతే= అతిక్రమించుచున్నాడు.

అర్జునుడు పలికెను - ఓ ప్రభూ ! ఈ మూడు గుణములకును అతీతుడైనవాని లక్షణములెవ్వి ? అతని లోకవ్యవహారరీతి యెట్లుండును ? మనుష్యుడు త్రిగుణములను ఎట్లు అతిక్రమించును ?

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

22 ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం చ మోహమేవ చ పాండవ ।

న ద్వేష్టి సంప్రవృత్తాని న నివృత్తాని కాంక్షతి ॥

ప్రకాశం-చ-ప్రవృత్తిం-చ-మోహం- ఏవ-చ-పాండవ

న-ద్వేష్టి-సంప్రవృత్తాని-న-నివృత్తాని-కాంక్షతి

పాండవ= అర్జునా, సంప్రవృత్తాని= సంప్రాప్తములైన, ప్రకాశం చ = ప్రకాశమును, ప్రవృత్తిం చ = ప్రవృత్తిని, మోహం ఏవ చ = మోహమును, న ద్వేష్టి= ద్వేషింపడు, నివృత్తాని= విడిచిపోయిన వానిని, న కాంక్షతి= కోరడు.

శ్రీ భగవానుడు పలికెను - ఓ పాండవా ! సత్త్వగుణ కార్యరూపమైన ప్రకాశము, రజోగుణకార్యరూపమైన ప్రవృత్తి తమోగుణ కార్యరూపమైన మోహము, తమంతట తామే ఏర్పడినప్పుడు త్రిగుణాతీతుడు ద్వేషింపడు -ప్రాప్తించనపుడు ఆశించడు.

23 ఉదాసీనవదాసీనో గుణైర్వ్యో న విచాల్యతే ।

గుణా వర్తంత ఇత్యేన యోఽవతిష్ఠతి నేంగతే ॥

ఉదాసీనవత్- ఆసీనః-గుణైః-యః-న-విచాల్యతే

గుణాః-వర్తంతే- ఇతి- ఏవ-యః-అవతిష్ఠతి-న- ఇంగతే

యః= ఎవడు, ఉదాసీనవత్= తటస్థునివలె, ఆసీనః= ఉన్నవాడై, గుణైః= గుణములచేత, న విచాల్యతే= చలింపబడడో, గుణాః= గుణములు, వర్తంతే ఇతి ఏవ= ప్రవర్తించుచున్నవనియే, అవతిష్ఠతి= తలంచుచున్నాడో, న ఇంగతే= చలింపడో

త్రిగుణములకును, వాటి కార్యరూపములైన శరీరేంద్రియాంతఃకరణ వ్యాపారములకును ఏ మాత్రము చలింపక, త్రిగుణాతీతుడు, సాక్షివలె ఉండును. గుణములే గుణములయందు ప్రవర్తించుచున్నవని తలంచును. అతడు సచ్చిదానందఘనపరమాత్మ యందు ఏకీభావస్థితుడై యుండును. ఈ స్థితినుండి ఎన్నడును చలింపడు.

24 సమదుఃఖసుఖః స్వస్థః సమలోష్ఠాశ్శకాంచనః ।

తుల్యప్రియాప్రియో ధీరః తుల్యనిందాత్మసంస్తుతిః ॥

సమదుఃఖసుఖః- స్వస్థః= సమలోష్ఠాశ్శకాంచనః

తుల్యప్రియాప్రియః-ధీరః-తుల్యనిందాత్మసంస్తుతిః

సమదుఃఖసుఖః= సుఖదుఃఖములయందు సముడును, స్వస్థః= తనలో తానుండువాడును, సమలోష్ఠాశ్శకాంచనః= మట్టిగడ్డను రాతిని బంగారమును సమముగా జూచువాడును, తుల్యప్రియాప్రియః= ప్రియాప్రియములను సమముగా జూచువాడును, ధీరః= ధీరుడును, తుల్యనిందాత్మ సంస్తుతిః= ప్రియాప్రియములను సమముగా జూచువాడును, ధీరః= ధీరుడును, తుల్యనిందాత్మ సంస్తుతిః= నిందాస్తుతుల యందు సమబుద్ధిగలవాడును.

త్రిగుణాతీతుడు స్వస్వరూపమునందే నిరంతరము స్థితుడై యుండును. సుఖదుఃఖములను సమానముగా భావించును. మట్టి, రాతి, బంగారముల యందు సమభావమునే కలిగియుండును. అనగా ఆ మూడింటియందును గ్రాహ్యత్యాజ్య భావములను కలిగియుండడు. అతడే ధీరుడైన జ్ఞాని. ప్రియా ప్రియములకు గాని, నిందాస్తుతులకు గాని తొణకడు. అనగా రెండింటి యందును సమస్థితిలోనే యుండును.

25 మానాపమానయోస్తుల్యః తుల్యో మిత్రారిపక్షయోః ।

సర్వారంభపరిత్యాగీ గుణాతీతః స ఉచ్యతే ॥

మానాపమానయోః-తుల్యః-తుల్యః-మిత్రారిపక్షయోః

సర్వారంభ పరిత్యాగీ-గుణాతీతః-సః- ఉచ్యతే

మానాపమానయోస్తుల్యః= మానాపమానములను సమానముగా జూచువాడును, మిత్రారిపక్షయోఃతుల్యః= శత్రుమిత్ర పక్షములయందు తుల్యుడును, సర్వారంభపరిత్యాగీ = కర్తృత్వాభిమానమును త్యజించినవాడును, యః= ఎవడో, సః=వాడు, గుణాతీతః= గుణాతీతుడవి, ఉచ్యతే=చెప్పబడుచున్నాడు.

మానాపమానములయందును, మిత్రులయందును, శత్రువుల యందును సమభావముతో ప్రవర్తించువాడును, విధ్యుక్తకర్మలను ఆచరించుచు కర్తృత్వాభిమానము లేనివాడును బనవాడు త్రిగుణాతీతుడవి చెప్పబడును.

26 మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే ।

స గుణాన్ సమతీత్యైశాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ॥

మాం-చ-యః-అవ్యభిచారేణ-భక్తియోగేన-సేవతే

సః-గుణాన్-సమతీత్య-ఏశాన్-బ్రహ్మభూయాయ-కల్పతే

యః= ఎవడు, అవ్యభిచారేణ= ఏకాంతమైన, భక్తియోగేన=భక్తియోగముచేత, మాం=నన్ను, సేవతే= సేవించుచున్నాడో, సః=వాడు, ఏశాన్= ఈ, గుణాన్= గుణములను, సమతీత్య= అతిక్రమించి, బ్రహ్మభూయాయ= బ్రహ్మత్వమునకు, కల్పతే చ= కల్పింపబడుచున్నాడు.

నిర్మలమైన భక్తియోగముద్వారా నన్నే నిరంతరము భజించువాడును, ఈ మూడు గుణములకును పూర్తిగా అతీతుడైనవాడును అగు పురుషుడు పరబ్రహ్మ స్వరూపమును పొందుచున్నాడు.

27 బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠాహమ్ అమృతస్యావ్యయస్య చ ।

శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్త్వైకాంతికస్య చ ॥

బ్రహ్మణః-హి-ప్రతిష్ఠా-అహం-అమృతస్య-అవ్యయస్య-చ

శాశ్వతస్య-చ-ధర్మస్య-సుఖస్య-ఏకాంతికస్య-చ

అహం=నేను, అమృతస్య= అమృత స్వరూపము, అవ్యయస్య చ=అవ్యయమును అయిన, బ్రహ్మణః= బ్రహ్మమునకు, శాశ్వతస్య= శాశ్వతమైన, ధర్మస్య చ= ధర్మమునకు, ఏకాంతికస్య= అచంచలమైన, సుఖస్య చ = సుఖమునకును, ప్రతిష్ఠా హి= ఆశ్రయుడను గదా.

ఏలనన అట్టి శాశ్వతపరబ్రహ్మకును, అమృతత్వమునకును, సనాతన ధర్మమునకును, అఖండా నందమునకును నేనే ఆశ్రయుడను.

ఓం తత్సదితి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సు

బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రీ

శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే గుణాత్రయవిభాగయోగో నామ

చతుర్దశో_ధ్యాయః ॥